

Likestillings- og
diskrimineringsombudet

Vår ref.:

Deres ref.:

Dato:

11/2361-9-

17.04.2012

Uttalelse i sak om inndeling av klasser - etnisk bakgrunn

Likestillings- og diskrimineringsombudet viser til sitt brev av 28. november 2011 til Bjerke videregående skole, hvor vi informerte om at ombudet ønsket å vurdere spørsmål knyttet til organiseringen og inndelingen av klassene på vg1 studiespesialisering ved skolen. Ombudet tok opp saken på bakgrunn av en artikkel i Dagsavisen datert 24. november 2011. Ifølge artikkelen var klassene inndelt etter elevenes etniske bakgrunn.

Bjerke videregående skole har opplyst om at inndelingen slik den ble gjort, er blitt endret og at klassene, fra og med 2. januar 2012, er blitt inndelt på nytt. Omgjøringen ble gjennomført etter at Utdanningsetaten i Oslo kommune slo fast at inndelingen var i strid med opplæringsloven § 8 -2. Ombudet ser det som positivt at skolen så raskt endret sammensetningen av klassene, og konstaterer at organiseringen ikke lenger er i strid med diskrimineringsloven.

Ombudet har allikevel tatt saken til vurdering fordi den reiser prinsipielt viktige spørsmål både etter diskrimineringsloven og FNs Rasediskrimineringskonvensjon. Ombudet har ansvar for å føre tilsyn med at norske myndigheter overholder sine plikter etter konvensjonen. Ombudets vurdering av spørsmålet har betydning for skolers handlingsrom i lys av diskrimineringsvernet når det gjelder organisering av klasser.

Ombudet er kommet til slik konklusjon:

«Inndeling av elever på grunnlag av deres etniske bakgrunn og/ eller hvilket morsmål de hadde, slik det ble gjort ved Bjerke videregående skole høsten 2011, er i strid med forbudet mot diskriminering etter diskrimineringsloven § 4, jf. Rasediskrimineringskonvensjonen artikkel 5, bokstav e) nummer(v).»

Likestillings- og diskrimineringsombudets uttalelse kan bringes inn for Likestillings- og diskrimineringsnemnda. Fristen er tre uker fra Oslo kommune, Utdanningsetaten har mottatt dette brevet, se vedlagte orientering.

OMBUDETS UTTALELSE

Sakens bakgrunn

Den 24. november 2011 tok Likestillings- og diskrimineringsombudet kontakt med Bjerke videregående skole (Bjerke vgs) på bakgrunn av et oppslag i Dagsavisen om at skolen hadde organisert klassene på vg1 studiespesialisering slik at elever med etnisk norsk bakgrunn var samlet i to av tre klasser. Avdelingsleder ved Bjerke vgs skole ble i et intervju i Dagsavisen sitert med at «*beslutningen om å holde de etnisk norske elevene mer samlet, var et vanskelig, men bevisst valg*». Begrunnelsen for inndelingen var at skolen ville forebygge at elever med etnisk norsk bakgrunn flyttet til en annen skole, og med dette bidra til å oppnå målet om mangfold i skolen. Utdanningsetaten i Oslo kommune slo fast at ordningen var i strid med forbudet mot klassesdeling etter etnisk tilhør etter opplæringsloven § 8-2. Sammensetningen av klassene ble endret fra og med januar 2012.

I sitt brev til skolen ga ombudet uttrykk for at man var tilfreds med skolens beslutning om å endre på inndelingsordningen, men at ombudet likevel ønsket å vurdere saken. Ombudet ba derfor skolen om å redegjøre for saken.

Bjerke videregående skoles redegjørelse

I brev av 16. desember 2011 til ombudet, har Bjerke vgs redegjort som følger:

Skolen ligger i Groruddalen og elevene kommer fra skolens nærområde. Elevsammensetningen har variert fra år til år. Skolen har erfart at både elever med norsk som morsmål og/ eller elever med et annet morsmål enn norsk, slutter på skolen fordi de opplever å være i minoritet. I året 2010-2011 sluttet flest elever med etnisk norsk bakgrunn. I året 2011-2012 har 50 % av elevene ved skolen et annet morsmål enn norsk. Av de 90 elever registrert på vg1 Studiespesialisering, har 65 et annet morsmål enn norsk. Bjerke vgs ønsker å ha en elevsammensetning som gjenspeiler mangfoldet i Oslo, og ledelsen har tolket opplæringsloven slik at man kunne gjøre endringer i klasseinndelingen.

Ledelsen foretok en nøye vurdering av bestemmelsen i Opplæringsloven hvor det fastslås at: "*I opplæringa skal elevane delast i klassar eller basisgrupper som skal ivareta deira behov for sosialt tilhør*" og *vanleg skal organiseringa ikkje skje etter fagleg nivå, kjønn eller etnisk tilhør.*"

På bakgrunn av denne vurderingen ble det da besluttet å fordele elevene som følgende:

- Klasse 1STA: Elever med annet morsmål enn norsk / Ikke etnisk norske elever.
- Klasse 1STB: Elever med annet morsmål enn norsk / Ikke etnisk norske elever elever med norsk som morsmål/ Etnisk norske elever.
- Klasse 1STC: Elever med annet morsmål enn norsk / Ikke etnisk norske elever + elever med norsk som morsmål / Etnisk norske elever.

Kriteriene som ble lagt til grunn for inndelingen var:

- Elevens avgangsskole
- Elevens kjønn — lik fordeling av jenter og gutter
- Valg av toppidrett
- Fordeling av etnisk norske elever for å unngå frafall i denne gruppen - de var i mindretall, og sjansene for at mange skulle velge å slutte, var etter skolens tidligere erfaringer store.

De tre klassene var samlet på tvers i matematikk og i ulike fremmedspråk. Elevene skulle fortsette å være i samlet klasse 6 timer pr. uke de to følgende årene på vg2 og vg3.

Da tiltaket først ble gjennomført var både elever og lærere tilfreds med ordningen, og ingen av elevene sluttet på grunn av årsaker knyttet til etnisk bakgrunn. Imidlertid, på bakgrunn av vurderingen om at inndelingen var i strid med Opplæringsloven, besluttet Utdanningsetaten at ordningen måtte avvikles og at klassene måtte omorganiseres. Dermed ble klassene fra og med januar 2012 inndelt på nytt. Beslutningen førte til protester fra elevene og deres kontaktlærer, som mente at klasseinndelingen hadde fungert bra. Dette har vært en ny utfordring for skolen, men ledelsen vil gjøre sitt ytterste for at elevene etter omorganiseringen vil oppleve et godt klassemiljø med de beste læringsforhold.

Elevene og kontaktlærernes anmodning

Elevene i klassene 1 STA, 1 STB og 1 STC, samt deres kontaktlærere har skrevet anmodninger til skolens ledelse, byråden og driftsstyret ved Bjerke vgs, hvor de uttrykker sin bekymring over at klassene vil omrokes på nytt. I tillegg skrev elevene en felles appell til ordfører Fabian Stang. Elevene og lærerne viser til at selv om de prinsipielt var imot en inndeling basert på etnisk bakgrunn, har klasse- og læringsmiljøet vist seg å være meget godt. Elevene har følt seg trygge i klassene. En ny omrokking vil sette denne tryggheten i fare og påvirke elevene negativt, både sosial- og fagmessig. De ber derfor om at sammensetningen, slik den har vært, beholdes.

Rettslig grunnlag

Ombudet håndhever diskrimineringsloven og kan gi uttalelse om et forhold er i strid med diskrimineringsloven eller ikke, jf. diskrimineringsombudsloven § 3 tredje ledd, jf. § 1 annet ledd nr. 2. Diskrimineringsloven § 2 viser til FNs rasediskrimineringskonvensjon, og det fremgår av denne bestemmelsen at Rasediskrimineringskonvensjonen skal gjelde som norsk lov.

Ombudet har et ansvar for å føre tilsyn med at norsk rett og forvaltningspraksis samsvarer med de forpliktelsene Norge har etter blant annet Rasediskrimineringskonvensjonen, jf. diskrimineringsombudsloven § 1 tredje ledd nr. 1. Ombudet kan derfor også uttale seg overfor den utøvende myndigheten i denne forbindelse.

Diskrimineringsloven

Diskrimineringsloven forbyr forskjellsbehandling på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion eller livssyn, jf. loven § 4 første ledd.

Med direkte diskriminering menes at en handling eller unnlattelse har som formål eller virkning at personer eller foretak på grunnlag som nevnt over blir behandlet dårligere enn andre blir, er blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon.

Forskjellsbehandling som er ”nødvendig for å oppnå et saklig formål, og som ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller de som forskjellsbehandles”, jf. § 4 fjerde ledd, er tillatt.

Dersom det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at det har skjedd diskriminering, skal det legges til grunn at diskriminering har funnet sted, hvis ikke den som er ansvarlig for handlingen sannsynliggjør at slik diskriminering likevel ikke har funnet sted, jf. § 10.

Etter diskrimineringsloven § 3a har offentlige myndigheter en selvstendig plikt til å arbeide aktivt, målrettet og planmessig for å fremme lovens formål innenfor sin virksomhet.

FNs rasediskrimineringskonvensjon

Rasediskrimineringskonvensjonen artikkel 5, forplikter staten til å forby og avskaffe enhver form for rasediskriminering og å sikre enhver, uten hensyn til rase, hudfarge eller nasjonal eller

etnisk opprinnelse likhet for loven, særlig når det gjelder retten til opplæring, jf. bokstav e) nummer (v) i bestemmelsen.

Etter artikkel 3 fordømmer konvensjonspartene raseskille og apartheid og påtar seg å hindre, forby og utrydde enhver praksis av denne art.

Med «rasediskriminering» menes enhver forskjellsbehandling, utelukkelse, innskrenkning eller begunstiging på grunn av rase, hudfarge, avstamning eller

nasjonal eller etnisk opprinnelse hvis formål eller virkning er å oppheve eller begrense anerkjennelsen av, nytelsen eller utøvelsen på like fot av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter på det politiske, økonomiske, sosiale, kulturelle eller hvilket som helst

annet: område av det offentlige liv, jf. artikkel 1.1.

Etter artikkel 2 påtar seg konvensjonspartene å føre en politikk som avskaffer diskriminering i all dens former. Blant annet skal konvensjonsparten påta seg ikke å foreta noen handling eller utøve noen praksis som innebærer rasediskriminering og sørge for at alle offentlige myndigheter og offentlige institusjoner, nasjonale og lokale, handler i samsvar med denne forpliktelse.

Ombudets vurdering

Skolen har opplyst at organiseringen av klassene er blitt avviklet etter at Utdanningsetaten konkluderte med at inndelingen var i strid med opplæringsloven. Forholdet er dermed blitt rettet. Ombudet mener likevel at en juridisk utredning av saken vil bidra til å avklare problemstillingen om etnisk segregering i undervisningen, en problemstilling som hittil ikke har vært håndtert i norsk offentlig forvaltning. Ombudet vil derfor bruke anledningen til å gi en uttalelse om antidiskrimineringslovgivningen, det vil si både diskrimineringsloven og bestemmelsene i Rasediskrimineringskonvensjonen.

Forbudet mot diskriminering

Diskrimineringsloven forbyr *forskjellsbehandling* på bakgrunn av nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk og religion. Diskrimineringsvurderingen dreier seg her om en person på bakgrunn av den omstridte handlingen stilles *dårligere* enn andre personer. Det er handlingens virkning, og ikke hensikten, som avgjør om det foreligger forskjellsbehandling eller ikke.

I tillegg til forbudet mot etnisk/ rasediskriminering i artikkel 5, fordømmer konvensjonens artikkel 3 raseskille og apartheid. Begrepet «apartheid» innebærer et system eller praksis basert på *segregering*, det vil si etableringen av separate ordninger, m.m. på grunnlag av rase, hudfarge, nasjonal og/ eller etnisk opprinnelse. Omfanget av forbudet er vidt i det at forbudet omfatter *enhver praksis*. I utgangspunktet vil en slik formulering omfatte inndelingen av klassene slik den ble gjort på Bjerke vgs. Imidlertid betegner begrepet «apartheid» et *segregert samfunn* hvor segregeringen er en del av en offentlig politikk, noe som ikke er tilfellet her. Ombudet vil derfor vurdere inndelingen av klassene i lys av forbudet mot diskriminering etter konvensjonens artikkel 5 og diskrimineringsloven § 4, og ikke forbudet mot apartheid.

I denne forbindelse, er USAs høyesteretts dom av 1951 « Brown v. Board of Education of Topeka» relevant, da den har hatt en avgjørende innflytelse på rettspraksis når det gjelder segregering, særlig i undervisning og opplæring. Spørsmålet handlet om en lov som tillot (men ikke påla) separate barneskoler for svarte og hvite i Kansas, USA, det vil si såkalt « inter- skole» segregering. Dommen er relevant for en vurdering av om det foreligger forskjellsbehandling, fordi saken ble vurdert fra et likestillings- forskjellsbehandlingsperspektiv, og ikke på bakgrunn av forbudet mot apartheid. Høyesterett fant at det ikke forelå noe vesentlig forskjell i undervisningen mellom skolene, men fremhevet at spørsmålet ikke dreide seg om undervisningen for hver etnisk gruppe var *likeverdige*, men heller om at det var etablert *atskilte* skoler.

Høyesterett fant at atskilte skoler i seg selv innebar ulovlig forskjellsbehandling. Høyesterett konkluderte med at konseptet «likeverdige men separat» ikke hadde sin plass i det offentlige utdanningssystemet. Ombudet finner at en slik vurdering er relevant i denne saken, i det at en klasseordning som er «separat» på grunn av elevenes etniske bakgrunn innebærer *direkte forskjellsbehandling* innenfor skolen, altså såkalt «*intra- skole segregering*» (i motsetning til såkalt «*inter-skole segregering*»), selv om undervisningen viser seg å være «likeverdige» for elevene i hver gruppe.

Som sagt er det ikke tale om apartheid i denne saken, men det er utvilsomt at inndelingen av klassene slik den ble gjort her, innebærer segregering, altså rase/ etnisk skille i alminnelig forståelse av konvensjonen, da det ble opprettet separate klasser basert på hvorvidt elevene hadde norsk eller ikke norsk etnisk bakgrunn. For øvrig forstår ombudet skolens redegjørelse slikt at etnisitet og språk ble brukt som sorteringskriterier både kumulativt og alternativt: At en elev hadde etnisk norsk bakgrunn var avgjørende for i hvilken klasse han/ hun ville blitt plassert. Imidlertid forstår ombudet det slikt at dersom en elev ikke var etnisk norsk, men hadde norsk som morsmål, ville han/ hun allikevel plasseres etter sin etniske bakgrunn, i tillegg

til og uavhengig av hvilket morsmål han/ hun hadde. Det er altså tale om en praksis som innebærer både såkalt «multipel» og «sammensatt» forskjellsbehandling.

Ombudet legger til grunn at alle elevene i de tre klassene fulgte en undervisning som i utgangspunkt kan sies å være *likeverdig*. Men som sagt, sett i lys av at segregerte klasser i seg selv medfører direkte forskjellsbehandling, spiller det ingen rolle om den ene gruppen eller den andre fikk en opplæring som var bedre eller dårligere. Ombudet mener at *samtlig*e elever, uansett i hvilken klasse de er blitt inndelt i, rammes av en segregert ordning: Alle elevene i de tre klassene, uansett deres etniske bakgrunn, ble altså forskjellsbehandlet her. Spørsmålet er om unntaket til forbudet mot forskjellsbehandling kommer til anvendelse.

Unntaksbestemmelsen fremgår av diskrimineringsloven. Rasediskrimineringskonvensjonen omtaler kun statenes adgang til å innføre særtiltak, noe som ikke er relevant i denne saken.

Diskrimineringsloven tillater forskjellsbehandling som er "nødvendig for å oppnå et saklig formål, og som ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller de som forskjellsbehandles". Det er en meget snever unntaksregel, både på grunn av diskrimineringsgrunnlagene det dreier seg om, og fordi det er snakk om direkte forskjellsbehandling. Ombudet viser til Ot.prp. nr. 32 (2004- 2005) kapittel 10.4.8.2 s. 102, hvor det også refereres til EU Rasediskrimineringsdirektivet, som Norge gjennom EØS avtalen har forpliktet seg til:

«Når det gjelder diskrimineringsgrunnlagene etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning og hudfarge viser departementet til at det vanskelig kan tenkes et saklig formål for direkte forskjellsbehandling ut fra disse grunnlagene. Der det saklige virkeområdet etter EUs rådsdirektiv 2000/43/EF og diskrimineringsloven er sammenfallende, legger departementet til grunn at unntaksbestemmelsen i loven her skal tolkes i samsvar med hvordan direktivets diskrimineringsbegrep praktiseres (...) I fortalen til EUs rådsdirektiv 2000/43/EF artikkel 18 sies det at det er under meget begrensede omstendigheter at forskjellsbehandling kan rettfærdiggjøres (...) Departementet viser til at kommisjonen har uttalt at unntaket bør tolkes snevert (...) Departementet legger således til grunn at denne unntaksadgangen er svært snever».

I denne forbindelse viser ombudet til rapporten om segregert undervisning av romabarn, bestilt av EU kommisjonen («Segregation of Roma Children in Education- Addressing Structural

Discrimination through the Race Equality Directive» og skrevet av Lilla Farkas i regi av The European Network of Legal Experts in the non-discrimination field – juli. 2007). Selv om rapporten ikke nødvendigvis gjenspeiler kommisjonens offisielle standpunkt, er den stor sett relevant i denne saken. I rapporten står det at separat klasseundervisning mellom roma og ikke roma elever anses som direkte diskriminering innenfor skolen, det vil si «intra- skole segregering, sammenlignet med separate skoler, såkalt «inter- skole segregering».

Ombudet viser også til den Europeiske Menneskerettsdomstolens dom av 13. november 2007 « Case of D.H. and Others v. The Czech Republic», avsagt i forbindelse med at den Tsjekiske staten hadde et tosporet skolesystem: Den tsjekkiske staten hadde etter den andre verdenskrig opprettet «spesielle skoler» som eksisterte i tillegg til de «vanlige» skoler. Disse skolene var ment for elever med spesielle behov, herunder elever med psykisk eller kognitiv nedsatt funksjonsevne. Saken var blitt brakt inn for den Europeiske Menneskerettsdomstolen i forbindelse med at over halvparten av alle roma elever i et bestemt område var blitt plassert i de spesielle skolene. Foreldrene hadde gitt sitt samtykke. Domstolen (jf. § 176) fastslo at:

“Discrimination on account of, inter alia, a person's ethnic origin is a form of racial discrimination. Racial discrimination is a particularly invidious kind of discrimination and, in view of its perilous consequences, requires from the authorities special vigilance and a vigorous reaction (...) The Court has also held that no difference in treatment which is based exclusively or to a decisive extent on a person's ethnic origin is capable of being objectively justified in a contemporary democratic society built on the principles of pluralism and respect for different cultures (Timishev, cited above, § 58)”.

I saken for ombudet er det opplyst at hensikten med klasseinndelingen var å unngå frafallet fra elever fra den ene eller den andre etniske gruppen og for å kunne oppnå en mangfoldig elevsammensetning på Bjerknæs. Skolen har dokumentert at ordningen ble oppfattet som vellykket ved å fremlegge anmodningene fra elevene i de tre klassene og deres kontaktlærere og henvendelse til ordfører Fabian Stang. Det fremgår av disse dokumentene at elevene ikke ønsker en omorganisering midt i skoleåret fordi de mener at en omrokking vil ha en destabiliserende effekt. De viser til at de har følt seg trygge både fagmessig og fra et sosialt perspektiv. I flere av brevene refereres det til det «flotte klassemiljøet» som de har opplevd.

På bakgrunn av disse brevene legger ombudet til grunn at inndelingsordningen, dersom den hadde fortsatt, kunnet ha bidratt til at elevene fra den ene eller den andre gruppe ikke sluttet, og dermed å beholde skolens mangfoldige elevsammensetning/ profil. Ombudet ser at tiltaket

i hvert fall på kort sikt kunne bidra til mangfold i skolen, men å ty til etnisk segregering på klassenivå for å unngå de facto segregerte skoler er neppe et middel som kan anses som egnet, eller ikke uforholdsmessig inngripende, slik det kreves av unntaksbestemmelsen i diskrimineringsloven.

Det forholdet at elevene og kontaktlærerne på Bjerke ønsket å bevare ordningen, kan heller ikke forsvare en slik ordning. Det fremgår av elevenes brev at elevene i utgangspunktet var *i mot* inndelingen. Ombudet tolket dette dit hen at elevene var *prinsipielt* i mot ordningen. Samtykket er blitt gitt etter hvert, og av pragmatiske grunner. I en sak med så stor prinsipiell betydning kan ikke ombudet legge vekt på den individuelle opplevelsen fra enkeltelever. For å kunne åpne for et unntak må det foreligge meget tungtveiende samfunnsmessige hensyn, noe som elevenes og kontaktlærernes synspunkt neppe gjenspeiler. Ombudet finner derfor uansett ordningens formål og nødvendighet, at unntaksbestemmelsen ikke kan anvendes i denne saken. Ombudet viser til at foreldrene i «Case of D.H and Others v. The Czech Republic» hadde gitt sitt samtykke. Allikevel fant domstolen ikke å kunne legge vekt på et slikt samtykke. Domstolen fastslo nemlig i §§ 202 og 203 at:

“In view of the fact that a difference in treatment has been established in the instant case, it follows that any such consent would signify an acceptance of the difference in treatment, even if discriminatory, in other words a waiver of the right not to be discriminated against(...)

“In view of the fundamental importance of the prohibition of racial discrimination (...) the Grand Chamber considers that, even assuming the conditions referred to in paragraph 202 above were satisfied, no waiver of the right not to be subjected to racial discrimination can be accepted, as it would be counter to an important public interest (...)

Aktivitetsplikt for offentlige myndigheter

Som nevnt pålegger Rasediskrimineringskonvensjonen staten å motarbeide etnisk diskriminering, og norske offentlige myndigheter har etter diskrimineringsloven en selvstendig aktivitetsplikt som pålegger blant annet skolen og kommunen å jobbe aktivt, målrettet og planmessig for å fremme likestilling i sitt virke. Det gjelder som lovgiver, bevilger og tjenesteyter. I denne saken er det skolens tjenesteyting som berøres.

I denne forbindelse gjør ombudet oppmerksom på har CERD komiteen sine avsluttende bemerkninger av 8. april 2011. Komiteen har uttrykt sine bekymringer om den

diskrimineringen som enkeltgrupper i det norske lokalsamfunnet opplever knyttet til offentlige tjenester, deriblant utdanning.

Ombudet gir veiledning om likeverdige tjenester i praksis, og er også en pådriver overfor myndighetene for å påpeke strukturer og rammer som hindrer at offentlige tjenesteyting er likeverdig og ikke-diskriminerende. I vår veiledning anbefaler vi at virksomheter kartlegger situasjonen med hensyn til om tjenestene kan diskriminere eller oppleves uverdige av noen. Dernest å gjennomføre tiltak for å fremme likeverdighet og likestilling, og evaluere om tiltakene treffer. Brukerforankring er viktig i hele prosessen.

Bjerke skole gjennomførte inndeling av klasser for å oppnå et mål om økt mangfold i skolen. Selv om en beholder en mangfoldig elevmasse på skolen, kan segregerte klasser virke mot sin hensikt fordi det i utgangspunktet definerer mangfold som problematisk. Det signaliserer til elevene på skolen og til omgivelsene at segregering gir økt trygghet og et bedre læringsmiljø.

Vi anbefaler Oslo kommune, Utdanningsetaten å sikre at alle videregående skoler kartlegge nærmere hvilke forhold som fører til at elever slutter og hva elever og foreldre mener kan gjøres for å skape økt trygghet og et bedre læringsmiljø slik at elever ikke velger å skifte skole. Skolene bør alltid være varsomme med å peke ut elevmassen som årsak til problemer, og bestrebe seg på å finne måter å tilby en god skole for den elevmassen man har til enhver tid.

Ombudet vil bruke denne anledningen til å oppfordre Utdanningsetaten til å initiere samarbeide mellom videregående skoler i Oslo for å finne frem til gode måter å håndtere mangfold i elevmassen på enten det gjelder etnisitet, funksjonsevne, seksuell orientering, kjønn, religion eller andre forhold. Mangfold er skolens hverdag også om elevene domineres av en enkelt etnisitetsgruppe. Derfor er det høyst nødvendig at mangfold anerkjennes i praksis, og at elevers ulike behov imøtekommes uten å stigmatisere grupper.

Konklusjon

Inndeling av elever på grunnlag av deres etniske bakgrunn og/ eller hvilket morsmål de hadde, slik det ble gjort ved Bjerke videregående skole høsten 2011, er i strid med forbudet mot diskriminering etter diskrimineringsloven § 4, jf. Rasediskrimineringskonvensjonen artikkel 5, bokstav e) nummer(v).

Oslo, 17.04.2012

Sunniva Ørstavik

likestillings- og diskrimineringsombud